

[Lone Dybkjær]

rende, og at miljøet skred lidt ned ad rangstigen, efterhånden som tingene tog fart i Østlandene. Det var i den internationale sammenhæng noget af det, der blev fremhævet i starten, altså at miljøet var vigtigt, men det blev mindre og mindre vigtigt for landene.

Derfor tror jeg, det er vigtigt, at vi prøver på at finde ud af, hvordan vi kan støtte de folkelige bevægelser i de lande, sådan at vi får befolkningerne med os i kravet om, at den udvikling, der skal ske i landene, ikke sker på den måde, som udviklingen skete hos os, men som en mere bæredygtig udvikling.

Det er lettere sagt end gjort, for der er ikke den samme tradition for de folkelige bevægelser, som vi har her, men jeg tror alligevel, det vil være muligt at finde nogle måder at gøre det på. Jeg tror også, at den Østlandeordning, vi har, kan bruges hertil, altså således at vi kan prøve i forbindelse med Østlandeordningen at finde ud af, hvordan vi kan styrke nogle af de folkelige bevægelser til gavn for miljøet både i de pågældende lande og for den sags skyld også hos os selv.

Lysholm Christensen (KRF):

Da Kristeligt Folkepartis miljøpolitiske ordfører ikke kan være til stede, skal jeg sige følgende på partiets vegne, og skønt jeg ikke er miljøpolitisk ordfører, vil jeg da også gerne benytte anledningen til at byde den nye miljøminister velkommen til arbejdet inden for dette vigtige område.

Jeg vil også takke ministeren for et grundigt svar på forespørgslen, et svar, som indeholdt status over den miljømæssige situation i Østersøen. Vi fik noget at vide om igangværende initiativer, og vi fik også skitseret planer for det fremtidige miljø samarbejde omfattende landene omkring dette store og følsomme brakvandsområde.

Jeg skal ikke repetere de forhold, der gør Østersøen til et særlig miljøfølsomt område, men straks give mit partis tilslutning til den miljøpolitik, som regeringen har lagt frem og præsenteret i det svar, vi har fået i dag.

Vi ser i Kristeligt Folkeparti stadig med stor alvor på problemerne med den økologiske balance i området. Vi mener stadig, at der er mange store, uløste problemer, og der er tidligere miljøskader, som skal udbedes. Jo, der er sandelig opgaver nok at tage fat på i Østersøområdet.

Men det er jo ikke negativt det hele, og blandt de positive forhold i sagen skal jeg kort nævne, at stigningen i visse forureningskilder er stoppet, og at andre er kommet bedre under kontrol. Ikke mindst vil jeg notere mig med glæde, at flere lande er inddraget i miljø samarbejdet omkring Østersøen. Vi må notere os med stor tilfredshed den hurtigt vågnende miljøbevidsthed, som vi kan konstatere i de østeuropæiske lande med udledninger til Østersøen.

I den situation er det meget vigtigt, at Danmark opmuntrer og støtter disse lande i deres miljøarbejde, både med ekspertise, med isenkram og også med økonomi, for det er ikke nok at læne sig tilbage og rose sig af, hvad vi har gjort hertilands. Vi har gjort meget, men det hjælper jo ikke meget at læne sig tilbage og stoppe hjælpen til de andre lande, hvis vi i mellemtiden går til – både mennesker, fisk og fugle. Vi mener derfor, det er uhyre vigtigt, at vi er villige til at ofre noget også for bedring af miljøet i de andre lande, for investeringer dér kan vise sig at være bedre end investeringer i vort eget land.

Mange konferencer er afholdt, mange dokumenter er underskrevet, jo, der er sket en hel del allerede. Men vi skal videre ad den vej, og vi har i Kristeligt Folkeparti tillid til, at regeringen ihærdigt og tålmodigt vil fortsætte og udvide det internationale samarbejde, som er i gang. Derfor skal jeg til sidst helhjertet tilslutte mig målet for Helsingforskonferencen, som den er skitseret i den foreslåede dagsorden.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Det drejer sig om Fremskridtspartiets bemærkning til den motiverede dagsorden.

Så vidt jeg kan se, er den stillet af SF og har så fået tilslutning fra de øvrige partier minus Fremskridtspartiet; det vil altså sige, at Venstre og Konservative tilslutter sig SF's miljøpolitik på visse områder.

Punkt 1 og 2 kunne Fremskridtspartiet udmærket tilslutte sig; det gælder sådan set også punkt 3, men jeg vil lige prøve at spørge hr. Gade, hvad der menes med »at træffe juridisk bindende beslutninger, samt at kommissionens beføjelser med hensyn til kontrol øges«. Vil det sige, at hvis der f.eks. bliver brugt nogle fælles midler til at rense kul i Polen, så skal de lande, der stiller midlerne til rådighed, have mulighed